

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่ในครั้งนี้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ คือ

ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการวิจัยตามรูปแบบกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน

กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เพื่ออาชีพนั้น ผู้ศึกษาได้ประยุกต์ใช้รูปแบบกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนของ กิตติพร ปัญญาบุญไธยมผล (2540) ซึ่งผลการดำเนินการวิจัยตามรูปแบบมีรายละเอียด ดังนี้

ก. **ขั้นวางแผน (Plan)** ประกอบด้วย

จากการดำเนินการตามขั้นตอน ก.1 – ก.3 ปรากฏผลดังนี้

ก.1 **สำรวจหรือหาปัญหา สาเหตุ วิธีการแก้ปัญหา หรือวิธีการสอน**

จากการสำรวจปัญหาโดยการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เพื่ออาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ใน 2 ปีที่ผ่านมา สัมภาษณ์ สอบถาม ครูผู้สอน วิชาภาษาไทย ผู้ปกครองและนักศึกษา พร้อมทั้งได้ตรวจสอบจากงานทะเบียน และจากรายงาน สรุปผลการเรียนประจำปีการศึกษา 2543-2544 ของงานวัดผลและประเมินผล พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ มีแนวโน้มลดต่ำลง และนักศึกษาแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ซึ่งได้ศึกษาถึงสาเหตุ โดยการสอบถาม ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ผู้ปกครอง นักศึกษา และจากประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยของ ผู้ศึกษา จึงทราบสาเหตุของปัญหา และได้นำสาเหตุของปัญหามาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการ แก้ปัญหาโดยปรึกษาหารือกับครูผู้สอนภาษาไทย ซึ่งพบปัญหา สาเหตุ และแนวทางการ แก้ปัญหา ดังตาราง 1 ปรากฏดังนี้

ตาราง 1 ปัญหา สาเหตุ และแนวทางการแก้ปัญหา

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางการแก้ปัญหา
1. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำลง	นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาบทเรียนไม่ชัดเจน และการวัดผลประเมินผลไม่ต่อเนื่อง เพราะมีเฉพาะกลางภาคและปลายภาคเท่านั้น	- จัดสอนซ่อมเสริมให้กับนักศึกษาที่เรียนอ่อน - วัดผลประเมินผลควบคู่ไปกับการเรียนการสอน พร้อมทั้งแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในระหว่างเรียน
2. นักศึกษามีความเห็นว่าวิชาภาษาไทย เป็นวิชาที่น่าเบื่อหน่าย	ครูขาดการเตรียมตัวในการสอน ไม่มีเทคนิคกลวิธีการสอนที่น่าสนใจ	- ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย - ใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนให้มากขึ้น เพื่อส่งเสริมบรรยากาศในการเรียน - ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน - ให้นักศึกษาที่เรียนดีช่วยนักศึกษาที่เรียนอ่อน และครูให้คำปรึกษา ช่วยเหลือนักศึกษาที่เรียนอ่อน
3. นักศึกษาขาดความกระตือรือร้นในการเรียนเข้าห้องเรียนช้า	นักศึกษขาดวินัย ไม่มีระเบียบ ไม่ตรงเวลา	- สร้างข้อตกลงร่วมกัน เช่น กฎระเบียบในห้องเรียน ให้เป็นแนวทางปฏิบัติอย่างเดียวกัน

ตาราง 1 (ต่อ)

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางการแก้ปัญหา
4. นักศึกษามีเจตคติไม่ดี และไม่เห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาไทย	นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นวิชาภาษาไทยน่าเบื่อหน่าย เนื้อหายาก และเทคนิควิธีการสอนของครูไม่น่าสนใจ	- ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ เน้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนการสอน เพื่อให้ นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาไทย และมีเจตคติที่ดีต่อวิชา พร้อมทั้งตัวครู
5. นักศึกษาไม่กล้าแสดงออก และซักถามครูในระหว่างเรียน	การวางตัวของครู ครูไม่ยิ้มแย้ม แจ่มใส และไม่พูด ทักทาย นักศึกษา	- ครูเปิดโอกาสให้นักศึกษา แสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ การสอนของครู โดยครูได้ ผลสะท้อนจากความคิดเห็น ของนักศึกษามาปรับปรุง การเรียนการสอน - ครูสร้างบรรยากาศการเรียน ให้มีความเป็นกันเอง ให้นักศึกษามีความสนุกสนาน ในการเรียน - มีการเสริมแรงสร้าง แรงจูงใจในการเรียน

จากตาราง 1 พบว่า นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาไทยหลายประการ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีแนวโน้มลดต่ำลง นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นวิชาภาษาไทย น่าเบื่อหน่าย ทำให้ไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน ไม่กล้าแสดงออกในระหว่างเรียน และมีเจตคติไม่ดี พร้อมทั้งไม่เห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทย ซึ่งมีสาเหตุเกิดจากนักศึกษาไม่เข้าใจ เนื้อหาวิชา ไม่มีการวัดผลอย่างต่อเนื่อง ครูไม่มีเทคนิคกลวิธีการสอน สำหรับแนวทางการแก้ปัญหาทำได้โดยจัดสอนซ่อมเสริม มีการวัดผลประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ครูจัดกิจกรรมการสอนหลากหลาย และให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน

ก.2 การวางแผนการสร้างเครื่องมือการวิจัย รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และสร้างสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน

ขั้นตอนนี้ ผู้ศึกษาได้วางแผนเพื่อแก้ปัญหาตามข้อมูลชั้น ก.1 ซึ่งได้เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล 11 ชนิด โดยผู้ศึกษาเป็นผู้รวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้ศึกษาใช้วิเคราะห์เนื้อหาแจกแจงนับความถี่ และคำนวณหาร้อยละ ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอน เช่น สื่อการเรียนการสอน แบบทดสอบ แบบฝึกหัด ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นเองโดยอาศัยแนวของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการเป็นหลัก โดยมีผู้เชี่ยวชาญเป็นอาจารย์ 3 วิชาภาษาไทย และอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ ตรวจสอบความเหมาะสม ความถูกต้องของเครื่องมือ และปรับแก้ไขข้อบกพร่อง

ก.3 ทำแผนการสอน / ปรับแผนการสอน

จากข้อมูล ชั้น ก.1 และ ชั้น ก.2 นำมาทำแผนการสอน โดยประยุกต์รูปแบบแผนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการกับกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนที่ได้ประยุกต์ของกิตติพร ปัญญาภิญโญผล (2540) ได้แผนการสอน จำนวน 4 แผน แผนละ 3 คาบ จากเนื้อหาหน่วยที่ 1-4

แผนการสอนทั้งหมดนี้ ผู้ศึกษาได้ปรับแผนการสอน โดยได้พิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรม สื่ออุปกรณ์ วิธีการสอน ความรู้เนื้อหาใหม่ โดยการปรับให้เหมาะสมกับสภาพจริง และได้แก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้น โดยอาศัยข้อมูลจากการสอนในช่วงที่ผ่านมา เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ข. ชั้นปฏิบัติ และรวบรวมข้อมูล (Act and Observe) ประกอบด้วย

ขั้นตอนการปฏิบัติและรวบรวมข้อมูลตามชั้น ข. ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ตามแผนการสอน โดยกำหนดการสอน 2 ครั้งต่อสัปดาห์ ใช้เวลาแผนละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที จำนวน 4 แผน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 28 ตุลาคม 2545 จนถึงวันที่ 22 พฤศจิกายน 2545 ดังรายละเอียดในการดำเนินการตามขั้นตอนรูปแบบกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน ชั้น ข. ดังต่อไปนี้

ข.1 วางแผนวัดความรู้ก่อนเรียน

ในชั้น ข.1 ผู้ศึกษาได้พิจารณาตรวจสอบแบบทดสอบก่อน เพื่อให้มีความถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม ในด้านเนื้อหา เวลา จำนวนข้อ รูปแบบของแบบทดสอบ

ข.2 วัดความรู้ก่อนเรียน

ในชั้น ข.2 ผู้ศึกษาคำเนินการทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียนของนักศึกษา โดยใช้แบบทดสอบแบบปรนัย สำหรับเวลาที่ใช้ในการวัดความรู้ก่อนเรียนนั้น ประมาณ 20 นาที และเนื่องจากมีข้อจำกัดเรื่องเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอน จึงได้วัดผลก่อนเรียนในแผนการสอนครั้งที่ 1

ข.3 ผลการวัดความรู้ก่อนเรียน

ในชั้น ข.3 ผู้ศึกษาได้พิจารณาผลการวัดความรู้ก่อนเรียน จากการใช้แบบทดสอบก่อนเรียน ได้ผลดังต่อไปนี้

1. ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาและอุปสรรคในการวัดความรู้ก่อนเรียน คือ นักศึกษาบางคนใช้เวลาทำแบบทดสอบนานเกินไป และครูผู้สอนใช้เวลาตรวจแบบทดสอบนานเกินไป ซึ่งในการดำเนินการสอนนั้น มีข้อจำกัดเรื่องเวลา จึงต้องแก้ปัญหาโดยการเปลี่ยนวิธีการทดสอบและตรวจแบบทดสอบ โดยใช้เวลาทดสอบและตรวจแบบทดสอบก่อนดำเนินการสอน

2. วิธีการตรวจแบบทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียน

ในการตรวจแบบทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียนนั้น ผู้ศึกษาได้ให้นักศึกษาเปลี่ยนกันตรวจในเวลาเรียน โดยครูผู้สอนเป็นผู้เฉลย หลังจากนั้นผู้ศึกษาจะเป็นผู้ตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อป้องกันข้อผิดพลาด

3. ผลการวัดความรู้ก่อนเรียน

ผู้ศึกษาได้สรุปผลการวัดความรู้ก่อนเรียนโดยได้กำหนดเกณฑ์ผ่าน ร้อยละ 70 หมายความว่า นักศึกษาจะต้องทำถูกต้อง จำนวน 28 ข้อ จากข้อสอบทั้งหมด 40 ข้อ จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์ ดังตาราง 2 ปรากฏดังนี้

ตาราง 2 ผลการวัดความรู้ก่อนเรียนของนักศึกษาแต่ละหน่วยการเรียน

หน่วยการเรียนที่	ผ่านเกณฑ์ (70%)		ไม่ผ่านเกณฑ์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	14	51.85	13	48.15
2	-	-	27	100.00
3	1	3.70	26	96.30
4	3	11.11	24	88.89

จากตาราง 2 จะเห็นว่า นักศึกษาไม่ผ่านเกณฑ์การวัดความรู้ก่อนเรียนเกือบทุกหน่วยการเรียน ยกเว้นหน่วยการเรียนที่ 1 ลักษณะของคำไทย มีนักศึกษาผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 51.85

4. ผลการวินิจฉัย

จากการพิจารณาผลการวัดความรู้ก่อนเรียนของนักศึกษา ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ความผิดพลาดของนักศึกษา ทั้ง 4 หน่วยการเรียน พอสรุปได้ดังนี้

- 4.1 ไม่มีความรู้ความเข้าใจ เรื่องหลักการอ่าน
- 4.2 เขียนสะกดคำผิด
- 4.3 ไม่มีความรู้ เรื่องหลักการเขียนคำและประโยค
- 4.4 อ่านจับใจความไม่ได้
- 4.5 ตีความสำนวนไทยไม่ได้
- 4.6 ใช้คำและประโยคไม่ถูกต้อง

5. การปรับความรู้พื้นฐาน

จากผลการวัดเนื้อหาก่อนเรียน มีนักศึกษาไม่ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 คือ เนื้อหาหน่วยที่ 1 จำนวน 13 คน หน่วยที่ 2 จำนวน 27 คน หน่วยที่ 3 จำนวน 26 คน หน่วยที่ 4 จำนวน 24 คน ผู้ศึกษาจึงต้องแก้ปัญหาข้อผิดพลาดของนักศึกษาตามที่สรุปได้ 6 ข้อ ด้วยการปรับความรู้พื้นฐาน เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้พอที่จะเรียนในเนื้อหาใหม่ โดยให้ผู้ที่ไม่ผ่านเกณฑ์ทำกิจกรรมเพิ่มเติม แก้ไขข้อที่ทำผิด และให้อ่านเนื้อเรื่องเพิ่มเติม ซึ่งมีนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ เป็นพี่เลี้ยง โดยใช้เวลาวางนอกตารางเรียน

เลขหมู่.....

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

จกช
495.9107
๑1711 ก
๐.2

6. ผลดีของการวัดความรู้ก่อนเรียน

จากการวัดความรู้ก่อนเรียนพบผลดีที่ปรากฏ คือ

1) ทำให้ผู้ศึกษารู้ถึงความรู้ความสามารถของนักศึกษาแต่ละคน และเห็นข้อบกพร่องของนักศึกษา เป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ในการแก้ปัญหาการสอน และปรับแผนการสอนกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์จริง และสภาพของนักศึกษา

2) ทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียน เป็นการกระตุ้นให้นักศึกษามีการเตรียมตัวล่วงหน้า และมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ

สรุปขั้นการวัดความรู้ก่อนเรียน ชั้น ข.1 ถึง ข.3 โดยเริ่มตั้งแต่การวางแผนการวัดความรู้ก่อนเรียน การดำเนินการวัดผล และผลการวัดความรู้ก่อนเรียน ในการดำเนินการวัดความรู้ก่อนเรียนจะใช้แบบทดสอบแบบปรนัย เนื่องจากมีข้อจำกัดเรื่องเวลา ปัญหาและอุปสรรคคือ นักศึกษาทำแบบทดสอบเกินเวลาที่กำหนด และเวลาที่ใช้ในการตรวจแบบทดสอบนานเกินไป จึงได้ปรับเปลี่ยนวิธีการ คือ วัดความรู้ก่อนดำเนินการวิจัย ส่วนผลการวัดความรู้ก่อนเรียนตั้งแต่หน่วยที่ 1-4 มีนักศึกษาไม่ผ่านเกณฑ์ ต้องมีการปรับความรู้พื้นฐาน และแก้ไขข้อบกพร่องที่พอสรุปได้ 6 ประการ ซึ่งนักศึกษาที่ไม่ผ่านเกณฑ์ เมื่อผู้ศึกษาให้ทำกิจกรรมเพิ่มเติม นักศึกษาจะเข้าใจ มีความรู้พอที่จะเรียนต่อไป ผลดีของการวัดผลก่อนเรียน คือ ทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียน มีการเตรียมตัวล่วงหน้า และมีความคิดเห็น ความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ซึ่งผู้ศึกษาได้รวบรวมปัญหาและข้อมูลต่าง ๆ นำไปใช้ในขั้นตอนต่อไป

ข.4 วางแผนการสอนเนื้อหาใหม่

ผู้ศึกษาได้นำแผนการสอนที่สร้างไว้แล้ว ใน ก.3 มาพิจารณาใหม่ และปรับก่อนทุกครั้ง เพื่อเป็นการทบทวนโดยอาศัยข้อมูลจากการวัดความรู้ก่อนเรียน ข้อดี ข้อบกพร่อง และปัญหาที่พบในการสอนที่ผ่านมานำข้อมูลต่าง ๆ มาปรับวิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่ออุปกรณ์การสอน วิธีการวัดผลประเมินผล ปริมาณเนื้อหา ให้มีความเหมาะสมในแต่ละแผนการสอนที่นำมาใช้สอน

ข.5 การสอนเนื้อหาใหม่

ในการสอนเนื้อหาใหม่ ทุกหน่วยการเรียนใช้เวลา 3 คาบ โดยดำเนินการสอนตามขั้นตอนที่ได้กำหนดไว้ในแผนการสอน มีขั้นตอน คือ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน และขั้นสรุป

สรุปขั้นตอน ข.4 และ ข.5 เป็นการวางแผนการสอนเนื้อหาใหม่ และการสอนเนื้อหาใหม่ ผู้ศึกษาได้วางแผนโดยนำผลการวัดความรู้ก่อนเรียน ข้อดี ข้อบกพร่อง และปัญหาที่พบในการสอนที่ผ่านมา มาปรับแผนการสอนที่วางแผนการสอนในการสอนเนื้อหาใหม่ และได้ดำเนินการสอนเนื้อหาใหม่ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแผนการสอน คือ ช้่นนำเข้าสู่บทเรียน ชั้นสอน และขั้นสรุป พบปัญหาที่เกิดขึ้น คือ นักศึกษาขาดเรียน จำนวน 1 คน 2 ครั้ง และนักศึกษาเลือกสมาชิกของกลุ่มเฉพาะคนเก่ง จึงแก้ปัญหาโดยจัดสอนชดเชยนอกเวลาเรียนให้ และขอความร่วมมือจากนักศึกษาทุกคนให้มีความรักสามัคคีให้กำลังใจแก่กัน ด้วยการจัดกลุ่มใหม่ ซึ่งนักศึกษาทุกคนมีความพอใจ ตั้งใจเรียน สนใจ เอาใจใส่เพื่อน และผู้ศึกษาให้แรงจูงใจ ทำให้นักศึกษารู้จักพิจารณาข้อบกพร่องของตนเอง มีความมั่นใจ กล้าแสดงความคิดเห็น ร่วมอภิปรายในชั้นเรียน นักศึกษาจึงได้รับความรู้ มีระเบียบวินัย มีกำลังใจในการเรียน ทำให้มีผลการเรียนดีขึ้นต่อไป

ข.6 วัดผลความรู้เนื้อหาใหม่ ทดสอบประจำหน่วย ความคิดเห็น ความรู้สึกและพฤติกรรมของนักศึกษา

ขั้นตอน ข.6 เป็นการวัดความรู้เนื้อหาใหม่ โดยได้ใช้วิธีวัดความรู้เนื้อหาใหม่หลายวิธี ได้แก่ การตรวจแบบฝึกหัด สมุดบันทึกสาระสำคัญ แบบทดสอบ แบบฝึกต่าง ๆ การสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษา การตอบแบบสอบถาม การสนทนาซักถาม แบบบันทึกการเรียน และการเขียนเรียงความ

ในระหว่างดำเนินการสอน ผู้ศึกษาได้สนทนาซักถามนักศึกษาอย่างไม่เป็นทางการ พร้อมทั้งได้สังเกตพฤติกรรมนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง ในด้านความตั้งใจเรียน ความสนใจ ความกระตือรือร้น ความรับผิดชอบ ความรัก ความสามัคคีในหมู่คณะ ความมีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อน การปฏิบัติตามข้อตกลง กติกาในชั้นเรียน โดยผู้ศึกษาได้บันทึกไว้เพื่อพัฒนาการดำเนินการเรียน พฤติกรรม และความคิดเห็นความรู้สึกของนักศึกษา

ข.7 ผลการวัดความรู้เนื้อหาใหม่ ผลสอบและผลการตอบแบบสอบถาม เรียงความ
ผลการวัดความรู้เนื้อหาใหม่ ผลสอบและผลการตอบแบบสอบถาม เรียงความ
 ผู้ศึกษาได้ผลจากการตรวจแบบฝึกหัด ตรวจแบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบฝึกต่าง ๆ การสนทนาซักถาม การเขียนเรียงความ ผลการวัดความรู้เนื้อหาใหม่มีกรณีที่มีข้อผิดพลาดข้อบกพร่องเล็กน้อย หรือมีจำนวนนักศึกษาที่มีข้อบกพร่องน้อย ผู้ศึกษาได้ทำการแก้ไขทันทีโดยใช้เวลาในชั้นเรียน โดยผู้ศึกษาได้อธิบายให้คำแนะนำ ทำกิจกรรมใหม่ ทำแบบฝึกเพิ่มเติม แต่ถ้ากรณีที่เป็น

ข้อผิดพลาดมาก หรือมีจำนวนนักศึกษาที่มีข้อบกพร่องจำนวนมาก จะใช้เวลาคาบว่าง นอกเวลา เรียนในการสอนซ่อมเสริม โดยผู้ศึกษาได้สรุปการวัดความรู้เนื้อหาใหม่ ผลสอบและผลการตอบ แบบสอบถาม เรียงความ ดังต่อไปนี้

1. ผลการวัดความรู้เนื้อหาใหม่ พอสรุปได้ดังนี้

1.1 ผลการวัดความรู้เนื้อหาใหม่ ผู้ศึกษาได้มาจากการตรวจแบบฝึกหัด แบบฝึกต่าง ๆ และสมุดบันทึกสาระสำคัญ เมื่อจบเนื้อหา สรุปได้ดังนี้

1) นักศึกษาไม่เข้าใจในบางเนื้อหา และตอบคำถามไม่ถูกต้อง ได้แก่ คำสมาส ชนิดของคำ หลักการอ่าน การเขียนสะกดคำ และราชาศัพท์

2) นักศึกษาไม่มีนิสัยรักการเขียน เขียนอธิบายไม่ชัดเจน ไม่ตั้งใจ ทำงาน และทำงานไม่เรียบร้อย

3) นักศึกษาไม่สามารถเขียนสรุปใจความสำคัญได้

4) นักศึกษาส่งแบบฝึกหัดไม่ตรงเวลา

ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีต่าง ๆ ทำการแก้ไขปัญหาและข้อบกพร่อง ดังนี้

1) สอนซ่อมเสริมในเนื้อหาที่นักศึกษาไม่เข้าใจ และตอบคำถามไม่ได้

2) ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

3) จัดกิจกรรมให้นักศึกษา อาทิ เขียนสรุปสาระสำคัญของข่าวใน

หนังสือพิมพ์รายวัน เขียนคำที่มักอ่านผิดและเขียนผิด ลงในแผ่นโปสเตอร์ และเสนอผลงาน หน้าชั้นเรียนในคาบเรียน

4) สร้างข้อตกลงร่วมกันในเรื่อง การทำแบบฝึกหัด แบบฝึกและการเขียนสรุปสาระสำคัญ เพื่อให้นักศึกษาถือเป็นข้อปฏิบัติเหมือนกัน เช่น ขอให้นักศึกษาตั้งใจทำงาน เขียนด้วยลายมือที่ชัดเจนอ่านง่าย ทำงานให้เรียบร้อย และส่งงานให้ตรงเวลา

5) แก้ไขและให้คำแนะนำแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล โดยที่ครูตรวจแบบฝึกหัด บันทึกสรุปสาระสำคัญด้วยตนเอง พร้อมทั้งบันทึกผลคะแนนการตรวจแบบฝึกหัดทุกครั้ง ทำให้ทราบความก้าวหน้าของนักศึกษา

6) ให้คำชมเชยแก่นักศึกษาที่ตั้งใจทำงาน ทำงานเรียบร้อย ทำแบบฝึกหัดถูกต้องและสมบูรณ์ พร้อมทั้งส่งตรงเวลา

ผลที่เกิดขึ้น นักศึกษามีความรับผิดชอบในงานที่มอบหมายดีขึ้น มีความตั้งใจในการทำงาน ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองเสมอ ทำให้นักศึกษาทุกคนสามารถพัฒนาการทำงานได้ตามลำดับ

1.2 ผลจากตรวจแบบฝึกหัดเมื่อจบเนื้อหา ผู้ศึกษาได้สรุปในแต่ละเนื้อหา ของหน่วยการเรียนรู้ พร้อมทั้งได้กำหนดเกณฑ์การผ่านไว้ร้อยละ ดังตาราง 3 ปรากฏดังนี้

ตาราง 3 ผลการวัดความรู้จากการทำแบบฝึกหัดแต่ละหน่วยการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ที่	ผ่านเกณฑ์ (70% ขึ้นไป)		ไม่ผ่านเกณฑ์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	27	100.00	-	-
2	27	100.00	-	-
3	27	100.00	-	-
4	27	100.00	-	-

จากตาราง 3 จะเห็นว่า การประเมินผลการเรียนรู้โดยการตรวจแบบฝึกหัดเมื่อจบ ทุกหน่วยการเรียนรู้ นักศึกษาสามารถผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด

2. ผลการสนทนาซักถามอย่างไม่เป็นทางการ ผู้ศึกษาได้จากการสนทนากับ นักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา และครูผู้สอนในรายวิชาชีพ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้ทั้งระหว่างเรียน และหลังการวิจัย เพื่อสามารถสะท้อนความคิดของนักศึกษา เปรียบเทียบกับความรู้สึกรู้สึกของนักศึกษา แล้วนำมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการสอนครั้งต่อไป โดยมีข้อสรุปดังนี้

2.1 ความรู้สึกที่มีต่อการเรียนการสอน นักศึกษาส่วนใหญ่แสดงความรู้สึก ที่มีต่อการเรียนการสอน คือ ชอบวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพมากขึ้น ชอบครูผู้สอนที่ใจดี มีความเป็นกันเอง ทำให้นักศึกษามีความสนุกสนานในการเรียน ไม่เบื่อหน่าย แต่ขอให้ลดแบบฝึกหัด ให้น้อยลง เพราะไม่มีเวลาทำการบ้าน ซึ่งผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการแก้ปัญหาโดยให้เวลาในการทำ แบบฝึกหัดเพิ่มขึ้น และให้เวลาทำการบ้านมากขึ้น

2.2 ความรู้สึกต่อเนื้อหาวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ นักศึกษาส่วนใหญ่ตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาไทย ซึ่งมีประโยชน์ต่องานอาชีพ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน นักศึกษาส่วนใหญ่จึงมีความเห็นว่าวิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่จำเป็นต้องเรียน

สรุปผลการสนทนากลุ่มนักศึกษานักศึกษา ผู้ศึกษานำข้อมูลมาแก้ไขปรับปรุงการสอนของตนเอง เอาใจใส่ให้ความสำคัญแก่นักศึกษา จึงเป็นผลให้นักศึกษาเอาใจใส่ต่อการเรียน ตั้งใจเรียน และซักถามครูผู้สอนทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียนเพิ่มขึ้น

3. ผลการสังเกตพฤติกรรม ผู้ศึกษาได้สังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

3.1 ในด้านการเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่มีความตั้งใจต่อกิจกรรมการเรียน มีความกระตือรือร้นในการเรียน สนใจถามครู ตั้งใจตอบคำถาม และให้ความร่วมมือ มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน ทำให้มีพัฒนาการในด้านการเรียนดีขึ้น

3.2 ในด้านความประพฤติ นักศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติตามกฎกติกาที่ตกลงกันไว้ในชั้นเรียน เช่น มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา มีระเบียบวินัยในการเรียน การทำงานส่งครู เป็นต้น

3.3 ในด้านความสนใจ นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสนใจ ตั้งใจเรียน มีความสามัคคีในกลุ่ม ช่วยกันทำงานที่ครูมอบหมายด้วยความกระตือรือร้น รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง และตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลงานได้อย่างมีคุณภาพ

จากการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษา ผู้ศึกษาสามารถสรุปได้ว่า นักศึกษามีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองได้ดีขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม ทำให้ส่งผลพัฒนาการเรียนรู้อุปกรณ์ของตนเอง และเอื้อต่อการเรียนรู้ในชั้นเรียนด้วย

4. ผลการตอบแบบบันทึกด้านการเรียนและแบบสอบถามเมื่อเรียนจบเนื้อหาทุกหน่วยการเรียนในระหว่างดำเนินการวิจัย ผู้ศึกษาได้ให้นักศึกษาเขียนตอบแบบบันทึกด้านการเรียนและแบบสอบถามเมื่อเรียนจบเนื้อหาแต่ละหน่วยการเรียน โดยมีข้อสรุปดังนี้

4.1 ผลการตอบแบบบันทึกด้านการเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเรียนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพแล้ว ได้รับความรู้ในด้านลักษณะของคำไทย ความรู้พื้นฐานทางการอ่าน หลักการเขียนคำและประโยค และสำนวนในภาษาไทย ความรู้ทั้งหลายสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในงานอาชีพได้ แต่ยังมีนักศึกษายังมีข้อสงสัยไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอน ซึ่งได้แก้ไขโดยครูได้อธิบายเพิ่มเติม ยกตัวอย่างให้ชัดเจนยิ่งขึ้น พร้อมทั้งให้เพื่อนที่เรียนเก่งช่วยอธิบาย

ด้วย พร้อมกันนี้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเสนอแนะให้ครูสร้างบรรยากาศให้เป็นกันเอง ยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ ทำให้นักศึกษาไม่เครียดในเวลาเรียน ซึ่งผู้ศึกษาได้นำข้อเสนอแนะของ นักศึกษามาปรับปรุงพัฒนาตนเอง เพื่อให้ นักศึกษามีความสุข และสนุกในการเรียนทุกครั้ง

4.2 ผลการตอบแบบสอบถามเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้ 4 หน่วยการเรียนรู้

ดังตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละนักศึกษาจำแนกตามความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เพื่ออาชีพ เมื่อเรียนจบ 4 หน่วยการเรียนรู้ (N = 27)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. การได้รับความรู้จากเนื้อหาในแต่ละหน่วยการเรียนรู้		
1.1 ได้รับความรู้ทุกหน่วยการเรียนรู้	27	100.00
1.2 ไม่ได้ได้รับความรู้	-	-
2. ความเข้าใจในหน่วยการเรียนรู้		
2.1 เข้าใจทุกเรื่อง	17	61.54
2.2 ยังมีเรื่องไม่ค่อยเข้าใจ	10	38.46
3. ความสุข สนุกสนานในการเรียน		
3.1 มีความสุข สนุกสนานทุกครั้ง	11	40.68
3.2 มีความสุข สนุกสนานบางครั้ง	16	59.32
4. ความชอบในเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้		
4.1 ชอบทุกหน่วยการเรียนรู้	26	96.15
4.2 ไม่ชอบทุกหน่วยการเรียนรู้	1	3.85
5. ความชอบการสอนของครู		
5.1 ชอบ	27	100.00
5.2 ไม่ชอบ	-	-
6. อุปสรรคในการทำแบบฝึกหัด		
6.1 มีอุปสรรคบางครั้ง	26	96.15
6.2 มีอุปสรรคทุกครั้ง	1	3.85

ตาราง 4 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
7. ความเพียงพอของครูและเพื่อนที่ช่วยแนะนำ แก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการศึกษาปฏิบัติ		
7.1 เพียงพอ	25	92.31
7.2 ไม่เพียงพอ	2	7.69
8. เวลาที่ใช้ในการเรียนการสอนและทำแบบฝึกหัด		
8.1 พอดี	24	88.46
8.2 น้อยไป	3	11.54
9. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนทุกหน่วยการเรียนรู้		
9.1 มีประโยชน์มาก	26	96.15
9.2 มีประโยชน์พอสมควร	1	3.85
10. การสอนของครูทุกหน่วยการเรียนรู้		
10.1 น่าสนใจ	20	73.08
10.2 เฉย ๆ	7	29.92
11. จำนวนแบบฝึกหัด		
11.1 มาก	3	11.54
11.2 พอดี	23	84.61
11.3 น้อย	1	3.85
12. การทำแบบฝึกหัดมีความยากง่ายในระดับ		
12.1 ยากมาก	-	-
12.2 ปานกลาง	27	100.00
12.3 ง่าย	-	-

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาร้อยละ 100.00 มีความเห็นว่าได้รับความรู้จากเนื้อหาทุกหน่วยการเรียนรู้ ชอบการสอนของครู และแบบฝึกหัดมีความยากง่ายในระดับปานกลาง รองลงมาคือ นักศึกษาร้อยละ 96.15 มีความเห็นว่าชอบเนื้อหาทุกหน่วยการเรียนรู้ มีอุปสรรคในการทำแบบฝึกหัดบางครั้ง และได้รับประโยชน์จากการเรียนทุกหน่วยการเรียนรู้มาก

5. ผลการทดสอบประจำหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการวัดความรู้หลังเรียน ผู้ศึกษาได้สรุปผลการทดสอบเมื่อจบทุกหน่วยการเรียนรู้ และได้กำหนดเกณฑ์ผ่าน 70% ดังตาราง 5

ตาราง 5 ผลการวัดความรู้หลังเรียนของนักศึกษาในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ที่	ผ่านเกณฑ์		ไม่ผ่านเกณฑ์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	26	96.30	1	3.70
2	22	81.48	5	18.52
3	22	81.48	5	18.52
4	25	92.59	2	7.41

จากตาราง 5 จะเห็นว่า การประเมินผลการเรียนรู้เมื่อจบแต่ละหน่วยการเรียนรู้ นักศึกษาสามารถผ่านเกณฑ์ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 (ลักษณะของคำ) มากที่สุด มีนักศึกษาที่ไม่ผ่านเกณฑ์ทุกหน่วยการเรียนรู้ โดยมีนักศึกษาที่ไม่ผ่านเกณฑ์เป็นคนเดิม จำนวน 3-4 คน จึงได้มีการสอนซ่อมเสริม และให้ทำแบบทดสอบฉบับเดิมจนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70

6. การเปรียบเทียบผลการวัดความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ 70% ของการวัดความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน ดังตาราง 6 ปรากฏดังนี้

ตาราง 6 เปรียบเทียบผลการวัดความรู้ก่อนและหลังเรียนในแต่ละหน่วย

หน่วยการเรียนรู้	ผ่านเกณฑ์ 70%				ไม่ผ่านเกณฑ์ 70%			
	ก่อนเรียน		หลังเรียน		ก่อนเรียน		หลังเรียน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	14	51.85	26	96.30	13	48.15	1	3.70
2	-	-	22	81.48	27	100.00	5	18.52
3	1	3.70	22	81.48	26	96.30	5	18.52
4	3	11.11	25	92.59	24	88.89	2	7.41

จากตาราง 6 แสดงว่า หลังจากการใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการควบคู่กับการดำเนินการเรียนการสอนแล้ว ผลการวัดความรู้หลังเรียนในแต่ละหน่วยมีนักศึกษาผ่านเกณฑ์ 70% มีจำนวนมากขึ้นทุกหน่วยการเรียนรู้ หน่วยที่ 1 มีนักศึกษาผ่านเกณฑ์โดยเปรียบเทียบกับผลการวัดความรู้ก่อนเรียน มีจำนวนมากขึ้น 12 คน หน่วยที่ 2 มีจำนวนนักศึกษาผ่านเกณฑ์มากขึ้น 22 คน หน่วยที่ 3 มีจำนวนนักศึกษาผ่านเกณฑ์มากขึ้น 21 คน หน่วยที่ 4 มีจำนวนนักศึกษาผ่านเกณฑ์มากขึ้น 22 คน

7. ผลการตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น และแบบประเมิน การสอนของครูโดยนักศึกษา เมื่อเรียนจบเนื้อหาทุกหน่วยการเรียน ตั้งแต่หน่วยที่ 1-4 ผู้ศึกษาได้ให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพในด้าน จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล และตอบแบบประเมินการสอนของครูโดยนักศึกษา มีผลสรุปดังนี้

7.1 ผลการตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลหลังจากเรียนจบเนื้อหาหน่วยที่ 4 ดังตาราง 7 ปรากฏดังนี้

ตาราง 7 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพในด้านต่าง ๆ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปล ความหมาย
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้			
1. มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ในหลักสูตร	4.28	0.53	ดี
2. มีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	4.32	0.47	ดี
3. ได้ระบบพฤติกรรมหรือคุณสมบัติที่ต้องการ ให้เกิดแก่ผู้เรียน ได้อย่างชัดเจน	4.17	0.54	ดี
4. ครอบคลุมถึงพฤติกรรมด้านความคิด ความรู้สึกร และความสามารถในการปฏิบัติ	4.28	0.53	ดี
ด้านเนื้อหาวิชา			
5. สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาในหลักสูตร	4.53	0.50	ดีมาก
6. มีการจัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหาวิชา ภาษาไทยเพื่ออาชีพ	4.32	0.47	ดี
7. เนื้อหาแต่ละครั้งเหมาะสมกับจำนวนคาบที่ใช้	4.21	0.41	ดี
8. เนื้อหาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและ งานอาชีพได้	4.17	0.61	ดี

ตาราง 7 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปล ความหมาย
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน			
9. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.39	0.62	ค
10. เหมาะสมกับลักษณะเนื้อหาวิชา	4.46	0.63	ค
11. ลำดับขั้นการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมต่อ การเรียนรู้	4.21	0.56	ค
12. สอดคล้องกับหลักการสอนตลอดจนแนวคิด ต่าง ๆ ของกระบวนการเรียนรู้	4.17	0.47	ค
13. มีการเน้นทักษะกระบวนการเพื่อพัฒนาผู้เรียน ด้านการคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น	4.28	0.59	ค
14. นักศึกษาสามารถฝึกปฏิบัติได้ด้วยตนเอง	4.35	0.48	ค
15. กิจกรรมทั้งด้านทบทวนความรู้และกิจกรรม ปฏิบัติมีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน	4.35	0.55	ค
ด้านสื่อการเรียนการสอน			
16. เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน	4.46	0.50	ค
17. ช่วยเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น	4.28	0.53	ค
18. มีจำนวนเพียงพอต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.14	0.52	ค
19. ปริมาณของอุปกรณ์มีความเหมาะสมกับผู้เรียน	3.92	0.53	ค
ด้านการวัดผลและประเมินผล			
20. วิธีการวัดผลเหมาะสมกับพฤติกรรมที่ ต้องการวัด	4.39	0.56	ค
21. เครื่องมือวัดสอดคล้องกับจุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม	4.25	0.58	ค
22. มีการประเมินผลผู้เรียนทั้งก่อนและหลังเรียน	4.60	0.62	ดีมาก

ตาราง 7 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปล ความหมาย
23. มีการซักถามผู้เรียนเกี่ยวกับความเข้าใจในเรื่อง ที่กำลังเรียน	4.39	0.68	ดี
24. มีการปรับปรุงวิธีการวัดผลให้เหมาะสมและ ทันสมัยอยู่เสมอ	4.32	0.61	ดี
25. มีการพิจารณาช่วยเหลือผู้บกพร่องทางการเรียน	4.50	0.68	ดี

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ ในด้านเนื้อหาสอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชา และด้านการวัดผล และประเมินผล มีการประเมินผลนักศึกษาทั้งก่อนและหลังเรียน อยู่ในระดับดีมาก นอกนั้นอยู่ในระดับดีทุกรายการ

7.2 ผลการประเมินการสอนของครู โดยนักศึกษา หลังจากดำเนินการวิจัย เรียบร้อยแล้ว ผู้ศึกษาได้ให้นักศึกษาประเมินการสอนของครู ซึ่งปรากฏผลดังตาราง 8

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของรายการประเมินการสอนของครูโดยนักศึกษา

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปล ความหมาย
1. ในช่วงแรกของการสอนครูแจ้งให้ผู้เรียน เข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์รายวิชา คำอธิบาย รายวิชา งานที่มอบหมาย วิธีประเมินผล เกณฑ์การให้คะแนน และเอกสารประกอบ การสอน	4.53	0.50	ดีมาก
2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมใน กิจกรรมการเรียนการสอน	4.42	0.57	ดี
3. ยอมรับความคิดเห็นของผู้เรียน	4.53	0.58	ดีมาก
4. ตรงต่อเวลาในการเข้าสอนและเลิกสอน	4.42	0.57	ดี
5. ใช้วาจาสุภาพ เหมาะสม	4.84	0.36	ดีมาก
6. สอนตามหัวข้อที่กำหนดในรายวิชา	4.46	0.58	ดี
7. มีความรู้กว้างขวางในเรื่องที่สอน	4.65	0.56	ดีมาก
8. มีความแม่นยำในเรื่องที่สอน	4.50	0.58	ดี
9. สามารถอธิบายหรือยกตัวอย่างประกอบ การสอนให้เห็นจริงหรือชัดเจน	4.50	0.58	ดี
10. จัดลำดับเรื่องที่สอนให้ง่ายต่อการเข้าใจ	4.26	0.53	ดี
11. มีการใช้สื่อประกอบการสอนที่น่าสนใจและ เพิ่มความเข้าใจในเนื้อหา	4.79	0.56	ดี
12. มีวิธีการสอนที่กระตุ้นการคิด การวิเคราะห์ และการแก้ปัญหา	4.15	0.67	ดี
13. สามารถจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียนได้ เป็นอย่างดี	4.23	0.71	ดี

ตาราง 8 (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	แปล
		มาตรฐาน	ความหมาย
14. ใช้วิธีการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับเรื่องที่สอน	4.00	0.69	ดี
15. มอบหมายงานที่เหมาะสมกับเวลา	4.07	0.48	ดีมาก
16. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าพบและขอคำปรึกษา นอกชั้นเรียน	4.34	0.68	ดี
17. ปฏิบัติตามวิธีการประเมินผลตามที่ตกลงกันไว้ก่อนเรียน	4.42	0.64	ดี
18. แจ้งผลการประเมินแก่ผู้เรียนทุกครั้งที่มีการประเมินผลการเรียน	4.61	0.57	ดีมาก
19. ให้คำอธิบายแก่ผู้เรียนที่สงสัยในคะแนนที่ตนเองได้ชัดเจน	4.46	0.58	ดี
20. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอน	4.65	0.48	ดีมาก

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาประเมินการสอนของครูอยู่ในระดับดีมากในเรื่องดังนี้ ในช่วงแรกของการสอนครูแจ้งให้นักศึกษาเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์รายวิชา คำอธิบายรายวิชา งานที่มอบหมาย วิธีการประเมินผล เกณฑ์การให้คะแนน และเอกสารประกอบการสอน ครูยอมรับความคิดเห็นของนักศึกษา ใช้วาจาสุภาพเหมาะสม มีความรู้กว้างขวางในเรื่องที่สอน แจ้งผลการประเมินแก่นักศึกษาทุกครั้งที่มีการประเมินผลการเรียน และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอน นอกนั้นอยู่ในอยู่ระดับดีทุกรายการ

8. ผลการเขียนเรียงความ ผู้ศึกษาได้ให้นักศึกษาเขียนเรียงความ เรื่องความรู้สึกที่มีต่อวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ หลังจากดำเนินการวิจัยแล้ว พบว่า นักศึกษามีความรู้สึกที่ดีต่อวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ เห็นว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน และงานอาชีพ นอกจากนี้ยังมีความเห็นว่าเป็นวิชาที่มีความสำคัญ มีประโยชน์ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่มีนักศึกษบางคนยังเห็นว่าวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพเป็นวิชาที่ยาก

9. ผลการทดสอบเมื่อจบ 4 หน่วยการเรียนรู้ หลังจากผู้ศึกษาได้ดำเนินการสอนครบทุกหน่วยการเรียนรู้แล้ว ได้ให้นักศึกษาทดสอบโดยใช้แบบทดสอบรวม 4 หน่วย เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 60 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที และกำหนดเกณฑ์ผ่านร้อยละ 50 โดยใช้เกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ ดังตาราง 8 ปรากฏดังนี้

ตาราง 9 ผลการทดสอบความรู้ของนักศึกษาทั้ง 4 หน่วยการเรียนรู้

หน่วย การเรียนรู้	ผ่านเกณฑ์				ไม่ผ่านเกณฑ์					
	ดีมาก (80%-100%)	ดี (70%-79%)	พอใช้ (60%-69%)	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ (50%)	(ต่ำกว่า 50%)					
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ				
1-4	2	7.41	13	48.15	9	33.33	3	11.11	-	-

จากตาราง 9 จะเห็นว่า การประเมินผลการเรียนรู้เมื่อจบ 4 หน่วยการเรียนรู้ นักศึกษาสามารถผ่านเกณฑ์ทุกคน โดยผ่านเกณฑ์ระดับดีถึงระดับดีมาก ร้อยละ 55.56 และผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำถึงระดับพอใช้ ร้อยละ 44.44

สรุปขั้นตอนการทดสอบ การตอบแบบสอบถาม การเขียนบันทึกด้านการเรียน การเขียนเรียงความ ผลการสอบเมื่อจบ 4 หน่วยการเรียนรู้ จากขั้นตอน ข.6 ถึง ข.7 เป็นขั้นตอนของการวัดผลความรู้เนื้อหาใหม่ การทดสอบประจำหน่วย การตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก และพฤติกรรมของนักศึกษา โดยใช้วิธีวัดความรู้เนื้อหาใหม่หลายวิธี ได้แก่ การตรวจแบบฝึกหัด สมุดบันทึกสาระสำคัญ แบบทดสอบ การสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษา การตอบแบบสอบถาม การสนทนาซักถาม แบบบันทึกด้านการเรียน การเขียนเรียงความ และการทดสอบเมื่อจบ 4 หน่วยการเรียนรู้ พบปัญหา คือ ข้อจำกัดเรื่องเวลาซึ่งแก้ปัญหาโดยได้วางแผน การสอนซ่อมเสริม การทำแบบฝึกหัด การตอบแบบสอบถาม การทำกิจกรรมกลุ่มนอกเวลาเรียน และจากการทดสอบเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้ โดยได้เปรียบเทียบผลการวัดความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน ผลปรากฏว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลการเรียนดีขึ้น ส่วนผลการสอบเมื่อเรียนจบ 4 หน่วยเรียนนั้น นักศึกษาทุกคนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และผลจากการเขียนบันทึกด้านการเรียน การตอบแบบสอบถาม การเรียงความ การสัมภาษณ์ สนทนากับนักศึกษา ทำให้ทราบความคิดเห็นของนักศึกษา นักศึกษาส่วนมากมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพอยู่ในระดับดี ชอบเรียนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยให้เหตุผลว่า ครูผู้สอนใจดี มีความเป็นกันเอง มีวิธีสอนที่ทำให้นักศึกษาไม่เบื่อหน่าย และช่วยแนะนำแก้ปัญหาให้นักศึกษาเสมอ ทำให้มีผลการเรียนดีขึ้น

ดังนั้นจึงสรุปผลการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนโดยการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ในชั้นเรียน ดังนี้

1. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นหลังจกดำเนินการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน
2. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพอยู่ในระดับดี

ค. ขัณฑ์ทบทวนและประเมินผลเพื่อปรับแผน

ผู้ศึกษาได้ทบทวนและประเมินผลการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการใช้ปรับแผนการสอน เพื่อให้เหมาะสมกับนักศึกษาและสถานการณ์การสอนจริง และเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้ คือ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ

สรุปขั้นตอนทบทวนและประเมินผลเพื่อปรับแผน ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการเรียนการสอนครั้งที่ผ่านมา รวมทั้งคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ที่ปรึกษา นำมาทบทวนเพื่อปรับแผนการสอนครั้งต่อไป โดยพิจารณาความพร้อมของนักศึกษา วิธีการสอนความเหมาะสมกับเนื้อหา เวลา และสื่อการเรียนการสอน

ข้อดีและข้อเสียของการพัฒนาคุณภาพการสอนโดยการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน

ข้อดีและข้อเสียของการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ โดยการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน สรุปได้ดังนี้

ข้อดี

1. การสำรวจปัญหา วิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ด้วยการสัมภาษณ์ สอบถามข้อมูลจากครูผู้สอน นักศึกษา เพื่อวางแผนการทำแผนการสอน ทำให้ผู้ศึกษาสามารถจัดกิจกรรมการสอนได้อย่างเหมาะสม ในด้านเนื้อหา เวลา สื่อการเรียนการสอน และความพร้อมของนักศึกษา ทำให้การเรียนการสอนบรรลุตามจุดประสงค์ที่วางไว้

2. การวัดความรู้ก่อนเรียน ทำให้ได้ทราบความรู้พื้นฐาน ข้อบกพร่องของนักศึกษาแต่ละคน เป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์สามารถนำไปแก้ปัญหา ปรับแผนการสอน เพื่อให้ผู้ศึกษาสามารถสอนเนื้อหาใหม่ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์

3. ขั้นตอนการวางแผนของกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ผู้ศึกษาเข้าใจนักศึกษามากขึ้น เพราะได้ทราบถึงสภาพปัญหา สภาพแวดล้อมของครอบครัว ซึ่งเป็นประโยชน์ในการวางแผนการสอน และทำให้ผู้ศึกษาปรับปรุงตนเอง เตรียมความพร้อมในการสอนมากขึ้น

4. การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากมีการวัดผลประเมินผล และแจ้งผลการประเมิน พร้อมปรับแผนการสอนทุกระยะอย่างสม่ำเสมอ ทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้น สนใจเรียน ตั้งใจเรียน ปรับปรุงตนเอง ประเมินผลตนเองเสมอ มีกำลังใจในการเรียน และมีความพร้อมในการเรียน

5. ข้อมูลที่ได้จากการเขียนบันทึกด้านการเรียน การตอบแบบสอบถามเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้ การสนทนาซักถาม การประเมินผลการสอนของครูโดยนักศึกษา การตอบแบบสอบถาม แสดงความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน และการเขียนเรียงความ ทำให้ผู้ศึกษาได้ทราบข้อบกพร่องของตนเอง และได้้นำข้อบกพร่องต่างๆ มาปรับปรุงแก้ไขตนเองให้ดีขึ้น

6. การเสริมกำลังใจให้แก่นักศึกษาเสมอ โดยผู้ศึกษาและกลุ่มนักศึกษาในชั้นเรียน จะทำให้นักศึกษามีความสุข มีความภาคภูมิใจในตนเอง และเป็นแรงบันดาลใจให้นักศึกษาตั้งใจ มีความกระตือรือร้นในการเรียน และมีผลการเรียนดีขึ้น

7. การดำเนินการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน ทำให้นักศึกษามีความพร้อม วางแผนและดำเนินการสอนเป็นระบบ และนักศึกษามีความพร้อม ตั้งใจเรียน มีความรับผิดชอบในหน้าที่ ปรับปรุงพฤติกรรม มีระเบียบวินัย เห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทย ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

ข้อเสีย

1. การพัฒนาการเรียนการสอนโดยในการวิจัยในครั้งนี้ มีข้อจำกัดเรื่องเวลา เนื่องจากจำเป็นต้องใช้เวลามากในแต่ละขั้นตอน

2. ระหว่างดำเนินการวิจัยมีวันหยุดนักขัตฤกษ์ และสถานศึกษามีกิจกรรมพิเศษ ทำให้อาจต้องนัดหมายนักศึกษามาสอนชดเชยในคาบว่าง ทำให้นักศึกษาบางคนไม่สามารถมาเรียนได้ จึงต้องจัดสอนชดเชยอีกครั้งในคาบว่างต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved